

Public Relations:

4PRESS, Martina Reková, martina.rekova@4press.cz, tel. +420 731 573 993, Klára Mixová, klara.mixova@4press.cz, tel. + 420 731 514 462, www.4press.cz

Producent:

Negativ, office@negativ.cz, +420 224 933 755, www.negativ.cz

Distribuce a programace:

CinemArt, Zuzana Černá, cerna@cinemart.cz, +420 602 836 993, www.cinemart.cz

Režie: Petr Oukropec

Scénář: Tereza Horváthová, Petr Oukropec (podle stejnojmenné knihy Terezy a Juraje Horváthových)

Režijní supervize: Bohdan Sláma

Kamera: Klaus Fuxjäger

Střih: Jakub Hejna

Zvuk: Jan Čeněk

Hudba: Jakub Kudláč, Markus August

Animace: Michal Struss

Výtvarník: Juraj Horváth

Architekt: Henrich Boráros

Výtvarnice kostýmů: Andrea Králová

Umělecká maskérka: Jana Bílková

Hrají: Linda Votrubová, Jakub Wunsch, Bára Hrzánová, Jan Hartl, Daniel Drewes, Lenka Vychodilová, Anna Polívková, Stano Pitoňák, Libuše Havelková, Jan Vondráček, Hynek Čermák a další

Producent: Negativ (Petr Oukropec, Michal Kuchynka, Pavel Strnad)

Koproductenti: Česká televize a UPP (ČR), Blinker Filmproduktion (Německo), Arina (Slovensko), RTV (Slovensko)

Podpora: fond Eurimages, Státní fond pro podporu a rozvoj české kinematografie, Ministerstvo kultury (ČR), Film und Medien Stiftung (Německo), Ministerstvo kultury (Slovensko), program MEDIA

Distribuce: CinemArt

Stopáž: 90 minut

Synopse

Co se stane, když se ve městě objeví modrý tygr?

Dobrodružný, magický a humorný rodinný film vtáhne děti i jejich rodiče do světa fantazie. Středobodem všeho dění je trochu zapomenutá, ale stále kouzelná botanická zahrada, ukrytá uprostřed hlučícího města. Dva kamarádi, Johanka a Matyáš, žijí bezstarostně mezi tropickými rostlinami společně s mluvícím papouškem a svými svéráznými rodiči v podání Báry Hrzánové a Jana Hartla.

Když se ambiciózní starosta Rýp rozhodne zbourat zahradu, aby na jejím místě mohl postavit úplně novou čtvrť, přímo na křižovatce se objeví tajemný modrý tygr. Ten se s dětmi vydá na magickou cestu záchrany jejich jedinečného světa. Částečně animovaný film je adaptací stejnojmenné dětské knížky Terezy a Juraje Horváthových. Vznikl jako režijní debut Petra Oukropce, producenta filmů *Návrat idiota* nebo *Děti noci* a pod režijní supervizí Bohdana Slámy.

O filmu

„Dlouho jsem pátral po současném příběhu pro děti, který by byl zároveň dobrodružný, humorný i magický. Dopadlo to tak, že jsme uprostřed města zalévali palmy, krmili mluvícího papouška a budili obyvatele Karlína řevem tygra, respektive tygrů, protože v hlavní tygří roli se střídají dvojčata Aron a Tarzan,“ říká režisér a producent **Petr Oukropec**.

Na úspěšnou, dnes ale neexistující tradici českých, citlivě natočených a všemi milovaných filmů pro děti, jako byly snímky *Páni kluci*, *Nefňukej*, *veverka!* či *Lucie, postrach ulice*, navazuje nový český film *Modrý tygr*. Jeho hrdinové, devítiletá Johanka a stejně starý Matyáš, se tu vydávají na dobrodružnou cestu za záchranou magického království staré botanické zahrady uprostřed města. Jejich úhlavním nepřítelem se stává místní starosta Rýp, který chce zahradu zbourat. A právě v té chvíli dětem přispěchá na pomoc kouzelný modrý tygr...

Práce na scénáři

Stejnomená knížka Terezy Horváthové s ilustracemi jejího manžela Juraje vyšla v ceněném rodinném nakladatelství Baobab v roce 2004. Citlivě a zároveň vtipně napsaný příběh o dobrodružstvích modrého tygra si získal srdce malých čtenářů v Česku, ale i v zahraničí – kniha už vyšla v Japonsku, chystají se také vydání v Nizozemí, Polsku a na Slovensku. Kniha zaujala i producenta Petra Oukropce, který už dlouho snil o natočení dětského filmu. Původně chtěl být jen producentem snímku. V rámci společnosti Negativ, kterou vlastní s Pavlem Strnadem, má na svém producentském kontě filmy Indiánské léto a Návrat idiota Sašy Gedeona, Děti noci Michaely Pavlátové, dlouhodobě spolupracuje i s režisérem Bohdanem Slámou, nyní dokončili Slámův snímek Čtyři slunce. Jako o režisérovi přemýšlel nejprve o Bohdanu Slámovi, který je také kmenovým režisérem Negativu. „*Vážím si toho, že mi nakonec pomohl k rozhodnutí to vzít do vlastních rukou s tím, že mě podrží a pomůže, když to bude třeba,*“ **říká Oukropec**. Sláma se tak stal jen režijním supervizorem snímku a Oukropec novým českým režisérem.

Na scénáři filmu Petr Oukropec spolupracoval s autorkou knihy Terezou Horváthovou. „*Snažili jsme se v adaptaci s Terezou co nejvíce zůstat věrni duchu knihy, tématu a hlavním postavám,*“ **říká režisér**. „*Příběh pro film jsme ale museli zkoncentrovat více kolem malé Johanky. Je to hlavně její film a i modrý tygr vychází z jejího vnitřního světa,*“ **dodává**. První verzi, která byla spíše převyprávěním knihy, napsala Horváthová. „*Pak jsme už psali společně. Nejdříve doslova a potom jsme si posílali jednotlivé části,*“ **říká Oukropec**. Horváthovou chválí za velký dar psát dialogy. „*Toho jsem se snažil maximálně využít. Já jsem zase přepisoval jednotlivé scény, držel strukturu a kontinuitu příběhu. Snažili jsme se zachovat významy a někdy i trochu bojovali, což je při spolupráci s autorem knižní předlohy pochopitelné,*“ **dodává**.

Za velmi cenné označuje Oukropec také dramaturgické rady i další spolupráci Bohdana Slámy. „*Sledoval náš casting i denní práce a byl nekompromisní, když jsme hledali výslednou podobu filmu ve střížně,*“ **říká**. I Sláma si spolupráci s Oukropcem chválí. „*Děti v tomto věku jsou velmi náročné, Petrovi Oukropcovi se podařilo zbořit bariéru mezi divákem a filmem, každý si v Modrém tygrovi může najít něco svého, a to i dospělí diváci,*“ **okomentoval film režisér Bohdan Sláma**.

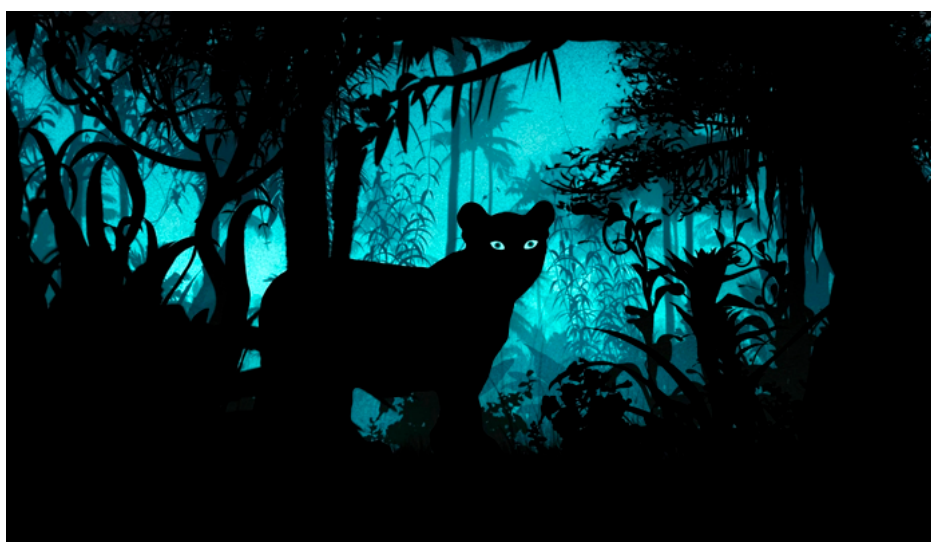
Nová pražská zahrada

Za vůbec nejlepší český film pro děti Oukropec považuje Lišáky, Myšáky a Šibeničák Věry Plívové-Šimkové. Před natáčením studoval i jiné své předchůdce, režiséry slavných dětských filmů Otu Hofmana a Jindřicha Poláka a jejich filmy a scénáře včetně těch technických. Zásadní roli v úspěchu těchto filmů vnímá i ve filozofii tvůrčí skupiny Oty Hofmana, která za tímto úspěšným obdobím českého dětského filmu stála. „*Děti měli za minimálně rovnocenné partnery. Snažil jsem se pochopit jejich způsob myšlení o dětském světě a fantazii,*“ **říká Oukropec**. Zároveň ale věděl, že si musí najít svůj vlastní styl. „*Potřeboval jsem mít vědomí nějaké continuity, ale uložil jsem ho spíše do podvědomí. Bylo jasné, že musíme vyprávět současně a pro děti, které máme doma,*“ **dodává**.

Při přípravách se jako nejtěžší ukázalo nalezení vhodné hlavní natáčecí lokace – půvabné staré botanické zahrady, v níž pracují rodiče dětských hrdinů a v níž se také

zjeví titulní modrý tygr. „Projeli jsme všechny zahrady a skleníky v ČR, ale i třeba v Budapešti a na Slovensku,” **vzpomíná Petr Oukropec**. „Nakonec bylo jasné, že pokud film chceme natočit v reálném prostředí, musíme si ho postavit, protože prostorově a provozně by to nikde nešlo udělat.”

Zahrada tak byla postavena přímo pro účely natáčení. Stovky rostlin a květin do ní byly zapůjčeny zejména z pražské botanické zahrady v Troji. Vznikla v pražském Karlíně, ve čtvrti, kde stejně jako ve filmu dochází k překotným stavebním změnám a rozvoji města. „Hledali jsme město se čtvrtí, která by vyhovovala příběhu, měli jsme štěstí, že jsme objevili parcelu v Karlíně a že skutečná stavba na ní začala "až" čtrnáct dní po našem natáčení. Takže stejně jako naši hrdinové jsme pak cítili určitou nostalgii z bourání oázy uprostřed města, kde jsme strávili léto,” **říká Oukropec**.

S tygrem na divanu

Natáčení s tygrem si moc českých filmařů nezkusilo. Oukropec do titulní role obsadil tygří dvojčata Arona a Tarzana z Berouskova cirkusu. „Tygři se nedají nic moc ve specifickém prostředí naučit, musíte být trpěliví a připravení maximálně využít čas, když mají chuť něco objevovat nebo naopak, když jsou unavení,” **vzpomíná Oukropec** na náročné natáčení. „Využili jsme třeba i zkušenost, že se tygři rádi koupou,” **dodává**. Tygr se ve filmu prohání ulicemi města i skleníkem botanické zahrady a jeho spoluherci na natáčení s ním vzpomínají s úctou i úsměvem.

„Možnost setkání s živým tygrem byl pro mě jedním z hlavních důvodů, proč jsem tuto roli vzala,” **říká Bára Hrzánová**. Ta si tak natáčení s tygrem opravdu užila. „Pan Berousek věděl, že se s tygrem ‚kamarádím‘, tak mi ho občas mezi natáčením svěřil na hlídání. Seděla jsem na divanu, tygr na klíně, to byl pro mě splněný sen,” **vzpomíná** s tím, že občas jí přece jen zatrnulo. „Když jsem natáčela jednu ze scén, tygr mi nekontrolovaně vlezl na záda. Kamera jela, já musela pořád hrát i s dvacetikilovým tygrem na zádech, a navíc jsem ho nesměla vyprovokovat. Když skončil záběr, sunula jsem se opatrně po zemi, aby mě tygr mohl jakoby

přelézt, zcela bez emocí, abych ho nevyprovokovala. To byl neuvěřitelný zážitek. Paradoxně jsem se vůbec nebála, soustředila jsem se na kameru, která jela, vše ostatní muselo stranou,“ **směje se Hrzánová.** Kromě tygra si ve filmu zahráli také papoušci i méně exotičtí psi a kočky. Tygr na rozdíl od nich ale byl kouzelný a tak ho v postprodukčním studiu UPP dobarvili na modro. „*Tým kompozitorů a animátorů několik měsíců vytvářel pro každé filmové okénko s tygrem hned několik přesných masek, které sloužily pro možnost citlivého přebarvení tygra,*“ **říká režisér** a upozorňuje diváky na to, že z fousků a řas kouzelného tygra navíc vychází drobná pohyblivá svítivá aura, která je dodělávaná klasickou animací.

Tygra si ve filmu pohládili i představitelé dětských rolí, devítiletá Linda Votrubová v roli Johanky a stejně starý Jakub Wunsch v roli Matyáše. „*Dětské herce jsme hledali intenzivně a dlouho, na castingu jsme viděli přes tisíc dětí,*“ **vzpomíná Oukropec** s tím, že jeho asistent Karel Bezděk téměř rok cestoval po školách a kroužcích a viděl tak další tisíce adeptů.

Lindu Votrubovou si nakonec vybral – kromě jejího specificky filmového hereckého talentu – i pro její ohromnou fyzickou a psychickou odolnost a nezlomnost. „*A Jakuba jsme riskli pro jeho bezprostřednost a schopnost humoru,*“ **dodává** s tím, že pro ostatní dětské role už cíleně hledal děti s hereckou zkušeností. Oukropec je sice filmový debutant, má ale zkušenost s režijním vedením dětí z pošumavského ochotnického spolku Zmrzlík. „*Dělal jsem například Malého prince, kterého hrála šestiletá holka, která se teprve učila číst a další představení, na která ke mně domů do divadelní stodoly chodilo i přes čtyři tisíce lidí,*“ **vysvětluje Oukropec.**

Rodiče dětí, tedy ráznou Johančinu matku Žofii a svérázného správce zahrady Kytku, ztvárnili Bára Hrzánová a Jan Hartl. V roli babičky se ve filmu objeví téměř osmdesátiletá oblíbená česká herečka Libuše Havelková, známá například z role učitelky v seriálu *My všichni školou povinní*, roli starosty Rýpa ztvárňuje německý herec Daniel Drewes, jeho pomocníka slovenský herec Stano Pitoňák, dále pak ve filmu hrají Lenka Vychodilová, Anna Polívková, Jan Vondráček, Hynek Čermák nebo Martin Myšička.

Animace v Johančině světě

Neoddělitelnou součástí filmu jsou i animované pasáže, které zprostředkovávají imaginativní svět malé Johanky - magické Johančiny sny i komické Johančiny představy. Film kombinuje několik trikových postupů a animace v něm dotváří i řadu hraných scén. *„Pomáhá to příběhu a patří to do světa hlavní hrdinky Johanky, která používá fantazii, kreslí si, vystřihuje, dolepuje, taguje,“ vysvětluje režisér.* Ten ke spolupráci oslovil mladého výtvarníka a animátora Michala Strusse, který spolupracoval třeba na ceněných slovenských filmech Slepé lásky Marka Lehotského či Osadné Marko Škopa. *„Pomohl nám najít ideální spojení hraných scén s různými technikami animace,“ říká Oukropec.* Pod vedením Strusse na filmu pracovali i další mladí animátoři ze Slovenska i výpomoc z Čech.

Film využívá nejrůznější animační techniky a postupy - kreslenou a ploškovou animaci, animaci fotografií, dokreslovačky reálných podkladů a podobně. *„Samostatnou a nejtěžší prací byla asi celá závěrečná scéna filmu, kde jsme vytvářeli iluzi moře a ostrova, který je složený z desítek nasnímaných reálných exotických rostlin snímaných ve větru propeleru, kombinovaných s dokreslovanými rostlinami, navíc s trikově dopracovaným živým tygrem, ve výsledku modrým,“ vysvětluje Oukropec.* Barva tygra podle něj pak tvoří samostatnou kapitolu, kterou mělo na starosti spolu s vytvářením dalších trikových scén studio UPP. Podle příznivých ohlasů od prvních dětských diváků Oukropec vyvozuje, že Modrý tygr se nejvíc bude líbit dětem z prvního stupně základních škol. *„Ale ty chodí do kina s rodiči, kteří si sami určují, co stojí za vidění. Snažil jsem se, aby se i oni měli s čím ztotožnit,“ dodává.*

Modrý tygr vznikl v česko-německo-slovenské koprodukcí a s podporou Státního fondu pro podporu a rozvoj české kinematografie, fondu Eurimages a programu MEDIA, koproducentem v České republice je Česká televize a společnost UPP. Distribuce je prozatím plánována ve všech koprodukčních zemích a jedná se i o jejím dalším rozšíření.

Rozhovory

PETR OUKROPEC, režisér a producent

Narozen 1972. Spoluzakladatel společnosti Negativ, člen Evropské filmové akademie a Asociace producentů v audiovizí, pedagog FAMU. Jako producent stál na počátku kariér Sašy Gedeona (u filmů Indiánské léto a Návrat idiota) či Davida Ondříčka (Šeptej), společně s Pavlem Strnadem je dlouholetým producentem režiséra Bohdana Slámy, naposledy jeho filmu Čtyři slunce. Film Modrý tygr je jeho režijním debutem.

Proč jste se rozhodl se z producenta stát režisérem?

To rozhodnutí vyplynulo ze samotných okolností vzniku filmu Modrý tygr. Velmi jsem toužil udělat film pro děti a hledal tvůrce, kteří by tento můj záměr naplnili. Bohdan Sláma a Tereza Horváthová mi dali poslední impuls k režii, když poznali, jak moc jsem s látkou propojený vnitřně. Navíc znali moji práci s dětmi v divadle a i proto mi více důvěřovali.

Čím vás zaujala právě kniha Modrý tygr?

Je to příběh v jádru hluboký a silný, příběh o hodnotě vnitřní svobody a radosti z ní. Navíc je vyprávěný s humorem, lehkostí a dětskou samozřejmostí. Je dobrodružný a používá fantazii jako reálný nástroj vhodný k dobývání našeho světa. A také má hlavní postavu Johanku, je legrační ve chvílích, kdy bojuje, a chcete být s ní, když si vymýšlí a sní.

Museli jste děj knihy pro filmovou adaptaci hodně měnit?

Knihy je ve své struktuře vrstevnatou mozaikou s různými dějovými odbočkami, příběh si skládáte pomalu a musíte zapojit čtenářskou fantazii. To je na literatuře a poezii krásné.

Jaké bylo režírovat živého tygra?

Důležité bylo rozhodnutí pracovat s tříměsíčním mládětem tygra a dohoda s panem Berouskem, že bude zvíře vychované pro nás a na děti si bude zvykat od narození. Trnuli jsme, aby se s ohledem na termíny natáčení narodil včas. Nakonec jsme mohli používat tygry dva - dvojčata Arona a Tarzana.

Co pro vás tento tygr v příběhu symbolizuje?

Tygr představuje jinakost, ke které se okolí musí nějakým způsobem postavit. Když ho dokážete přijmout takového, jaký je, je to dobré. Ale když ho jen tak odsuzujete nebo si ho chcete přivlastnit, tak to moc dobré nebude. Ale modrá je také barva moře, modré je nebe a modrá je i barva naděje.

Jak vnímáte současnou situaci dětského filmu v Česku?

Je neprávem trochu podceňovaný a v Česku se často zaměřuje s kostýmní pohádkou. Děti touží sledovat své příběhy a u nás je navíc silná tradice filmů pro děti, které byly divácké, ale zároveň něco sdělovaly a jsou díky tomu trvalé. Měli bychom se pokusit tuto tradici rozvíjet i dnes.

Která fáze natáčení vás nejvíce bavila – psaní scénáře, shánění peněz, režie nebo střih filmu? A co vás na samotném režírování nejvíce překvapilo?

Film mě baví právě proto, že v sobě zahrnuje různé fáze, a že jste chvíli sám, potom se stočlenným štábem a pak znovu sám se střihačem nebo zvukařem. Váš vlastní film vás navíc sám o sobě neustále překvapuje a musíte být neustále ve střehu a zkoncentrovaný, abyste rozpoznal, co je „jeho“ a co do něj naopak nepatří.

Chcete v režisérské dráze dál pokračovat? A co ta producentská?

Určitě budu dál hledat příběhy vhodné ke zfilmování, ale také nepřestanu oslovovat jiné režiséry. Sílu k další práci jsem vždy čerpal z diváků a jejich reakcí. Těším se, co mi napoví teď.

TEREZA HORVÁTHOVÁ, autorka námětu a spoluscenáristka

Vystudovala FFUK, katedru románských studií, obor francouzský jazyk a literatura. Píše dětské knihy, prózu i poezii, věnuje se vydávání knih pro děti a mládež v rodinném nakladatelství Baobab se svým mužem Jurajem Horváthem a narázově také překladům z francouzštiny a psaní filmových scénářů. Publikovala v časopisech Baoplán, Souvislosti, Babylon a Revolver Revue. Za knihu Modrý tygr obdržela cenu Zlatá stuha pro rok 2005 za knihu jako celek.

Co bylo impulsem pro napsání Modrého tygra?

Zahlídla jsem ho na Karláku, před bufetem...

Co pro vás v příběhu symbolizuje onen modrý tygr?

Na to je odpověď jen v této tygří písni...

prašivá kočka
bídny pes
krvelačná šelma
nebeská lest
magické zvíře
duch, nebo žal
ten co chodí
nepozván
jen stín na zdi
představa
výmysl, zločinec
tajemná zahrada
jen mrknutí oka
pouhý vzdech
jen krátká vzpomínka
jíní na oknech
nechtěná návštěva
spleť křivých čar
zůstane, zas zmizí
nepoznán.....

na některé otázky by se odpovídat nemělo...

Spolupracovala jste i na přípravě filmu? A jak?

Psala jsem scénář, nejdřív sama, pak s Petrem Oukropcem. Byla to veselá práce. Dál jsem to nechala na impresáři (P.O.)... scenárista by se režisérovi do práce neměl moc plést.

Jak jste s výslednou podobou filmu spokojená?

Líbí se mi intimita a uvěřitelnost, která vznikla mezi čtyřmi hlavními hrdiny, líbí se mi způsob vyprávění i to legrační dětské vkloubení animací, myslím, že to je hezkej, komorní a přitom pestřej film a je opravdu pro děti, ale jinak jsem u toho moc blízko na nějaké skutečné kritické posuzování.... Těším se na premiéru v kině.

Modrý tygr vyšel ve vašem rodinném nakladatelství Baobab, ceněném pro kvalitní dětské knížky – co tu nyní chystáte k vydání?

Každý rok vydáváme deset až dvanáct knížek. Teď právě vycházejí skvělé, divoké pohádky Sylvy Fišerové Egbérie a Olténie pro větší děti, a čekají nás: Velikonoční knížka Terezy Říčanové, velká obrazová prvotina mladinké Evy Macekové Den s Oskarem, dvě nové Dagmar Urbánkové: otáčecí Cirkus Ulice a Zmrzlina a další autorské knížky, pak také nějaké překlady, výjimečné knížky Kitty Crowter, nový díl Babara a pokud budou peníze, tak Sezóny od Blexbolexe.... Uvidíme, jak nám letos budou plány vycházet.

IAN HARTL – Kytka

Jan Hartl vystudoval pražskou DAMU. Hrál v Realistickém divadle Z. Nejedlého, v Divadle na Vinohradech, Divadle Za branou II. a nyní je v Národním divadle v Praze. Ve filmu debutoval v roce 1974 ve filmu Jáchyme, hoď ho do stroje. Spolupracoval s významnými českými režiséry, mimo jiné s Jiřím Menzelem (Vesničko má středisková, Konec starých časů) a Janem Švankmajerem (Otesánek). Za herecký výkon ve filmu Golet v údolí získal nominaci na cenu Český lev. Vytvořil také řadu komediálních rolí ve filmech pro děti, za které získal mimo jiné diváckou cenu pro nejsympatičtějšího herce (1986).

Ve filmu pracujete v botanické zahradě – jak se vám tohle prostředí zamlouvalo?

Panu architektovi Henrichovi Borarosovi se tak skvěle povedlo vytvořit svět botanické zahrady, co pamatuje dávno minulé časy, že se i kolemjdoucí Karlíňáci zastavovali a zálibně koukali na to zjevení. A já tam mohl, mezi stromy a kytkami, trávit tolik času. Kdo by si přál víc.

V tak velké roli jste se v českém filmu dlouho neobjevil – čím vás přesvědčil právě tento film?

Přesvědčil mě scénář a zaujatost mladých lidí z Negativu.

Jaká byla spolupráce s debutujícím režisérem Petrem Oukropcem?

Už když se Petrovi celá záležitost dvakrát za sebou těsně před natáčením kvůli penězům zhroutila, a on přesto vytrval, říkal jsem si, ten člověk zasluhuje respekt. Pak se mi to při filmování jen potvrdilo.

Sledujete současné filmy pro děti? Máte pocit, že je Modrý tygr něčím výjimečný?

Moje děti už se na dětské filmy dávno nekoukají, čili ani já nemám bohužel přehled.

Jak se vám pracovalo s dětskými herci a s živým tygrem?

Linda i Jakub byli moc fajn, už proto, že se na rozdíl od tygra chovali slušně a nesnažili se mě každou chvíli kousnout do všech možných částí těla.

BARBORA HRZÁNOVÁ – Geržová

Za svou retardovanou Johanku v Renčově Requiem pro panenku získala ocenění na filmovém festivalu v Torontu, dvakrát (1995 a 1997) byla nominovaná na Českého lva za nejlepší ženský herecký výkon ve vedlejší roli - ve filmech Díky za každé nové ráno (1994)

a Spiklenci slasti (1996). Velký úspěch a Cenu Thálie sklidila v roce 2003 za roli Helenky Součkové v úspěšné inscenaci Ireny Douskové Hrdý Budžes.

Hrajete ve filmu matku holčičky, která zachraňuje botanickou zahradu před zbořením – čím vám tato postava imponovala?

Líbilo se mi, že svou dceru brání jako lev. A je lehce asociální, to je milé.

Co máte společného s vaší filmovou hrdinkou?

Prudkou povahu, lásku ke zvířatům a nedůvěru k úředníkům.

Jak se vám pracovalo s dětskými herci či s živým tygrem?

Děti byly naprosto profesionální a navíc velice dobře vychované, takže bezvadně. Závěrečná scéna na lodi se točila v dešti, byla zima, a já skutečně obdivuji, že to děti jako skuteční profesionálové vydržely, ani necekly.

A co se týče tygra?

Já mám ke zvířatům speciální vztah a vždy dávám pozor, aby nebyla přetěžována. Ve filmu jsme pracovali se dvěma různými tygry, protože jeden v průběhu natáčení vyrostl. Staral se o ně pan Berousek, setkání s ním bylo pro mě také velmi podnětné, a musím říct, že vše v tomto směru probíhalo v pořádku.

Měla jste z tygra na place někdy strach?

V jednu chvíli nastalo skutečně drama, a to když moje filmová dcera Linda stála s Kubíkem dvacet centimetrů od tygra, natáčela se zrovna dlouhá scéna, kdy všichni mluví, a tygr začal být neklidný. Pan Berousek proto krví pomazal divan, aby ho mohl tygr oblizovat a uklidnit se tím. A tygr ten divan místo oblizování svými obrovskými tlapama rozsápal. V tu chvíli ve mně byla malá dušička, dívala jsem se střídavě na tygra a na děti a neubránila jsem se myšlenkám „co by kdyby...“ Ustáli jsme to všichni, ale příjemné to skutečně nebylo.

A jaká byla spolupráce s debutujícím režisérem Petrem Oukropcem?

Obdivovala jsem ho, že hned na svůj debut vzal děti, zvíře, animaci a Hrzánovou dohromady (smích).

A s vaším hereckým partnerem Janem Hartlem?

Jsem moc ráda, že jsem se s ním na place setkala. Jako studentka jsem na něj chodila do divadla a jeho Sluha dvou pánů byl nezapomenutelný. Naše spolupráce ve filmu Modrý tygr klapala po všech stránkách.

Jakým divákům se podle vás bude líbit Modrý tygr?

Líbil se mi hned scénář, takže můžu říct, že diváci jako já to ocení.

NEGATIV

Producentická společnost Negativ vznikla v roce 1995 a na svém kontě má téměř 20 dokončených celovečerních hraných filmů, 15 celovečerních dokumentů a také řadu televizních dokumentů a krátkých filmů. V současné době zde působí pět producentů – Pavel Strnad, Petr Oukropec, Kateřina Černá, Milan Kuchynka a Marta Dudáková. Mezi stálé spolupracovníky Negativu patří přední čeští režiséři, jako jsou Bohdan Sláma, Marek Najbrt nebo Michaela Pavlátová. O kvalitě filmů z dílny Negativu svědčí i třicet čtyři Českých lvů, které tyto filmy dohromady získaly, včetně 4 ocenění za nejlepší film roku. V poslední době vznikl v Negativu například český kandidát na Oscara Alois Nebel, před českou premiérou je nyní nový film Bohdana Slámy Čtyři slunce a v kinech nový dokument Heleny Třeštkové Soukromý vesmír.

Výběr z filmografie Negativu

Alois Nebel - 2011, 100 min, režie Tomáš Luňák, IFF Benátky 2011 – main programme

Katka - 2010, dokument 90 min, režie Helena Třeštková, Český lev za nejlepší dokument

Protektor - 2009, 90 min, režie: Marek Najbrt, 6 Českých lvů

Zoufalci - 2009, 90 min, režie: Jitka Rudolfová

Děti noci - 2008, 86 min, režie: Michaela Pavlátová, Nejlepší herec a herečka MFF Karlovy Vary

Venkovský učitel - 2008, 120 min, režie: Bohdan Sláma, 2 České lvy

Hezké chvíle bez záruky - 2006, 108 min, režie: Věra Chytilová, 1 Český lev

Šťěstí - 2005, 100 min, režie: Bohdan Sláma, San Sebastian IFF 2005 – Nejlepší film, Nejlepší herečka / Premieres Plans d'Angers 2006 – Hlavní cena; Nejlepší herec/herečka; Cena diváků / 6 Českých lvů

Příběhy obyčejného šílenství - 2005, 107 min, režie: Petr Zelenka, Moscow International Film Festival 2005 – Russian Film Critics' Award / 2 Čeští lvi

Mistři - 2004, 87 min, režie: Marek Najbrt, Athens IFF 2004 – FIPRESCI / Pécs IFF 2005 – Nejlepší film, 3 Čeští lvi

Nevěrné hry - 2003, 92 min, režie: Michaela Pavlátová, San Sebastian IFF 2003 – Speciál Jury Mention, New Director's Prize

Rok d'ábla - 2002, 88 min, režie: Petr Zelenka, Karlovy Vary IFF 2002 – Nejlepší film / Trieste 2003 – Nejlepší film / 6 Českých lvů

Návrat idiota - 1999, 100 min, režie: Saša Gedeon, European Film Academy Nomination 1999 – Nejlepší scénář / Sao Paulo IFF 1999 – Nejlepší film a herečka / Thessaloniki IFF 1999 – Artistic Achievement Award / 6 Českých lvů

Šeptej - 1996, 82 min, režie: David Ondříček, Cinema Jove 1997 – Special Jury Award

© Negativ s.r.o.

(všechny zde uvedené informace, včetně doslovných citací, jsou k volnému použití)